

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ž. S. R. B., K.**, IČO: X., proti žalovanému: **A. J. – K. A. M. k. s., N.**, IČO: X., správca konkurznej podstaty úpadcu S., a.s., Š., IČO: X., zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. R. M., PhD.- A., s. r. o., J., IČO: X., **o zaplatenie 3 900,29 eur s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Košice II. pod sp. zn. 35Cb 54/2009, na dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 3Cob 39/2011-84 zo dňa 28. septembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.
Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II. uznesením č. k. 35Cb 54/2009-179 zo dňa 31. 12. 2010 konanie zastavil, nariadil Daňovému úradu Bratislava I., aby vrátil žalobcovi súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 234,-- eur, zaplatený na účet Okresnému súdu Košice II. a nariadil Daňovému úradu Košice I., aby vrátil žalovanému súdny poplatok za odpor v sume 227,70 eur, zaplatený na účet Okresného súdu Košice I. a súčasne vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 3 900,29 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom nezaplatenia ceny za dodané média. Písomným podaním doručeným súdu dňa 02. 08. 2010 vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť, nakoľko na majetok žalovaného bol dňa 01. 12. 2009 vyhlásený konkurz. Žalobca vzal žalobu späť pred začatím pojednávania, preto súd podľa § 96 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) konanie zastavil.

Žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu vo výške 234,-- eur na účet Okresného súdu Košice II. dňa 29. 01. 2009. Žalovaný zaplatil súdny poplatok za odpor vo výške 234,-- eur na účet Okresného súdu Košice II. dňa 27. 04. 2009. Súd prvého stupňa zastavil konanie pred prvým pojednávaním, preto v zmysle § 11 ods. 3, 4, 6, 8, 9 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších zmien, rozhodol o vrátení súdneho poplatku za žalobu bez krátenia žalobcovi vo výške 234,-- eur a o vrátení súdneho poplatku za odpor po jeho krátení o 1% žalovanému vo výške 227,70 eur prostredníctvom príslušných daňových úradov.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., pričom sa nestotožnil s názorom právneho zástupcu žalovaného v podaní zo dňa 12. 10. 2010, že skutočnosť neuplatnenia si predmetnej pohľadávky v konkurznom konaní bez ďalšieho zakladá záver o neodôvodnene podanej žalobe.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalovaného v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania uznesením č. k. 3Cob 39/2011-84 zo dňa 28. 09. 2011 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa. Na doplnenie dôvodov uviedol, že žalobca pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania, po vyhlásení konkurzu uplatnil v konkurznom konaní a správca ju uznal, o čom svedčí jeho list zo dňa 24. 02. 2010. Za takejto situácie správne žalobca vzal žalobu späť a nemožno ustáliť, že bez ďalšieho zaviniel zastavenie konania. K späťvzatiu žaloby došlo preto, že tú istú pohľadávku si žalobca uplatnil v konkurznom konaní a správca ju ako oprávnenú uznal, čím sa pokladá za zistenú. V prejednávanej veci rozhodol súd prvého stupňa o náhrade trov konania v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. a na použitie ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p. neboli splnené podmienky. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.

Napadnuté uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 11. 2011.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie z dôvodu, že mu bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p. a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolateľ uviedol, že žalobca si prihlásil do konkurzu inú pohľadávku ako tú, ktorá je predmetom tohto konania, čo je zrejme aj z prihlášky doručenej súdu žalovaným. Práve žalobca zapríčinil zbytočné zastavenie konania, pretože vzal žalobu späť, nie pre vyhlásenie konkurzu (kedy sa zo zákona konanie prerušuje a pokračuje sa v ňom len na návrh správcu), ale pre opomenutie prihlásenia žalovanej pohľadávky do konkurzu. Správca konkurznej podstaty žalovaného dal súhlas na pokračovanie v konaní a irelevantné teda je, či sa žalobca prihlásil do konkurzu alebo nie. V tomto konaní mohol byť správca žalovaného zaviazaný na zaplatenie dlžnej sumy, ktorá by bola pohľadávkou proti podstate. Žalobca úplne bezdôvodne vzal žalobu späť, keď správca žalovaného vyjadril súhlas s konaním vo veci samej a z predmetného vyplýva zavinenie žalobcu na zbytočnom zastavení konania. V celom rozsahu úspešnému žalovanému by teda náhrada trov konania mala byť priznaná. Dovolateľ žiada zrušiť uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov dovolacieho konania vo výške 117,72 eur.

K podanému dovolaniu sa žalobca nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania zastúpený A. (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.), najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil

vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto prípustnosť dovolania žalovanej je v zmysle § 239 ods. 3 O. s. p. vylúčená.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p. ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. bez ohľadu, či to účastník namieta alebo nie, zaoberal sa dovolací súd otázkou, či je dovolanie prípustné podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku aj uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté jednou z procesných väd, t. j. ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či sa účastníkovi konania postupom súdu neodňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Dovolací súd z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté procesnou vadou, znemožňujúcou žalovanému realizáciu jeho procesných práv. Dovolací súd je toho názoru, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a žalovanému neznemožnil uplatniť procesné práva priznané mu právnym poriadkom na zabezpečenie jeho práv a oprávnených záujmov.

Dovolateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižšieho stupňa je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 239 ods. 1 až 3 O. s. p., ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že procesne úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Alena Priecelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová